

Č. j.: R128/2007/03-16662/2007/310-Hr

V Brně dne 11. září 2007

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 10.7.2007 společností

- **LAVET, s. r. o., IČ 26235609, se sídlem Na bitevní pláni 1419/21, 140 00 Praha 4,** zast. jednatelkou Janou Jurtíkovou,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S096/2007-00102/2007/550-ZH ze dne 1.6.2007 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele,

- **České republiky, Ministerstva vnitra, IČ 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,** zast. vedoucím oddělení centrálních nákupů Policejního prezidia České republiky Ing. Jiřím Ulrichem,

učiněných při zadání veřejné zakázky „**101 souprav mobilních laserových měřičů rychlosti**“ formou nadlimitního otevřeného řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 16.11.2006 pod ev. č. 60003080 a dne 18.11.2007 v Úředním věstníku Evropské unie č. 220 pod ev. č. 236133-2006-CS, ve kterém je dalším účastníkem správního řízení společnost

- **ATS – TELCOM PRAHA a. s., IČ 61860409, se sídlem Trojská 195/88, 171 00 Praha 7,** zast. místopředsedou představenstva Ing. Miroslavem Filipem, které byla veřejná zakázka přidělena

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S096/2007-00102/2007/550-ZH ze dne 1.6.2007

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Česká republika, Ministerstvo vnitra, IČ 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, zast. vedoucím oddělení centrálních nákupů Policejního prezidia České republiky Ing. Jiřím Ulrichem (dále jen „zadavatel“), zadal veřejnou zakázku „101 souprav mobilních laserových měřičů rychlosti“ formou nadlimitního otevřeného řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému dne 16.11.2006 pod ev. č. 60003080 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 18.11.2006. V příslušné lhůtě byly zadavateli doručeny tři nabídky, přičemž po jejich posouzení hodnotící komisí zadavatel dne 13.2.2007 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky společnosti ATS – TELCOM PRAHA a. s., IČ 61860409, se sídlem Trojská 195/88, 171 00 Praha 7, zast. místopředsedou představenstva Ing. Miroslavem Filipem (dále jen „vybraný uchazeč“). Proti rozhodnutí zadavatele podala společnost LAVET, s. r. o., IČ 26235609, se sídlem Na bitevní pláni 1419/21, 140 00 Praha 4, zast. jednatelkou Janou Jurtíkovou (dále jen „navrhovatel“), námítky a následně dne 30.3.2007 návrh k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“). Tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, ve kterém Úřad jako účastníky správního řízení označil zadavatele, navrhovatele a vybraného uchazeče.

Napadené rozhodnutí

2. Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 1.6.2007 rozhodnutí č. j. S096/2007-00102/2007/550-ZH, kterým správní řízení podle ustanovení § 118 zákona zastavil, neboť neshledal porušení zákona.
3. V odůvodnění svého rozhodnutí se Úřad vyjadřuje k hodnocení nabídek podle jednotlivých kritérií, přičemž námítky navrhovatele shledává jako nedůvodné. Při hodnocení nabídek podle kritéria č. 1 „nabídková cena“ zadavatel dle zjištění Úřadu neposoudil žádnou z nabídkových cen jako mimořádně nízkou a proto si nevyžádal její zdůvodnění. K rozdílu dvou podaných nabídek a předpokládané hodnoty zakázky Úřad uvádí, že hodnotící komise disponuje při posuzování nabídek více informacemi než zadavatel při formulování zadávacích podmínek v jejichž rámci stanovuje předpokládanou hodnotu veřejné zakázky a z toho důvodu může daleko pravděpodobněji dojít k nepoměru těchto hodnot. Odpovědnost za posouzení přiměřenosti výše nabídkových cen je přenesena na hodnotící komisi, která má dostatečné podklady pro určení, zda jde v některém případě o mimořádně nízkou nabídkovou cenu, či nikoliv.
4. K hodnocení nabídek v kritériu č. 2 „úspěšnost identifikace registrační značky“ Úřad uvádí, že bylo provedeno podle výsledků uživatelských zkoušek za přítomnosti zástupců příslušného uchazeče, přičemž přidělené body, uvedené v dílčím i závěrečném protokolu, odpovídají úspěšnosti počtu dosažených identifikací. K odchylce v bodovém hodnocení hodnotitele č. 2, na které navrhovatel upozorňoval, Úřad uvádí, že byla při měření všech tří mobilních laserových měřičů rychlosti, a tedy i když byla do závěrečného protokolu započítána, neovlivnila pořadí nabídek. Transparentnost měření byla zajištěna přítomností pracovníka uchazeče znalého obsluhy a práce s nabízeným

měřičem rychlosti, včetně prohlášení tohoto pracovníka uchazeče o plnění jeho pokynů při uživatelských zkouškách.

5. K hodnocení nabídek podle kritéria č. 3 „celková hmotnost měřicího zařízení“ Úřad uvádí, že zadavatel v zadávací dokumentaci požadoval v čl. 4 pod bodem 3, aby nabízené mobilní laserové měřiče rychlosti byly vybaveny mimo jiné i „vlastním napájecím zdrojem, nejlépe 12V, s možností napájení z palubní sítě automobilu, kapacita zdroje/ů/ zabezpečující minimálně 8 hodin nepřetržitého provozu, nebo provedení nejméně 1 500 měření (možné řešit snadnou a rychlou výměnou zdroje při současném zamezení ztráty dat) a nabíjecím zařízením umožňujícím plnohodnotné dobití zdroje/ů/ maximálně za 8 hodin (zabezpečení směnného provozu)“. Protože v zařízení navrhovatele nainstalované malé akumulátory tomuto požadavku nevyhověly, musel zadavatel u zařízení zadavatele a ještě druhého uchazeče přistoupit k připojení dodaného olověného akumulátoru a vážení se tak uskutečnilo i s přidáním zdrojů. Hodnotící komise tak postupovala v souladu s výše uvedeným požadavkem zadavatele, neboť napájecí zdroj nezabezpečil požadovaný provoz. S ohledem na váhu tohoto kritéria a rozdíly hmotností zařízení však Úřad současně poznamenává, že toto kritérium neovlivnilo pořadí nabídek.
6. Úřad v napadeném rozhodnutí rovněž shrnuje průběh hodnocení nabídek podle kritéria č. 4 „čas k přípravě měření“ a uvádí, že vzhledem k písemnému potvrzení přítomného zástupce navrhovatele, uloženému v dokumentaci o hodnocení nabídek, lze konstatovat, že hodnocení předmětného kritéria bylo provedeno dostatečně transparentně. Úřad proto ani zde neshledal návrh důvodný. V případě hodnotícího kritéria č. 6 „umožnění automatického zpracování snímků pomocí OCR algoritmu“ Úřad uvádí, že toto kritérium mohl zadavatel použít, pokud takovou vlastnost nabízeného zboží považoval nikoliv za podmínku nutnou pro provoz, ale pouze jako výhodu zařízení. Zadávací dokumentace obsahovala přesný popis, jak bude hodnotící komise při hodnocení tohoto kritéria postupovat, přičemž ta přidělila všem třem přístrojům stejný počet 100 bodů, tedy dle závěru Úřadu postupovala objektivně a transparentně. Úřad proto v postupu zadavatele při hodnocení nabídek nezjistil porušení zákona.

II. Námitky rozkladu

7. Proti rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel dne 10.7.2007 rozklad, ve kterém především namítá, že Úřad při vydání napadeného rozhodnutí nesprávně a neúplně posoudil vliv skutkového stavu na výběr nejvhodnější nabídky a v odůvodnění rozhodnutí se omezil toliko na konstatování nedůvodnosti jednotlivých námitek navrhovatele, aniž by své rozhodnutí jakkoliv zdůvodnil.
8. Ve vztahu k posouzení postupu zadavatele při hodnocení nabídek podle kritéria „úspěšnost identifikace registrační značky“ navrhovatel namítá, že se Úřad zabýval pouze určitou minimální částí námitek navrhovatele, ten však namítal především absenci jakéhokoliv odůvodnění výběru nejvhodnější nabídky v rámci zprávy o posouzení a hodnocení nabídek s tím, že není možné zjistit, z jakého důvodu byla v rámci hodnocení hodnocena nabídka vybraného uchazeče jako nejvhodnější. Hodnocení tak bylo nepřezkoumatelné. Uchazeč v této souvislosti klade otázku, zda byl pořízen kontrolní soupis všech 100 vozidel, které byly předmětem měření, zda na každé fotografii u každého jednotlivého zařízení bylo zachyceno a měřeno totožné vozidlo, zda byla hodnocena jak identifikace registrační značky, tak i identifikace řidiče, a dále jakým

způsobem hodnotící komise zkoumala identifikaci řidiče měřeného vozidla. Vzhledem k tomu, že se Úřad předmětnými námitkami navrhovatele v napadeném rozhodnutí nezabýval, je toto rozhodnutí dle názoru navrhovatele nepřezkoumatelné.

9. V případě kritéria hodnocení „celková hmotnost měřícího zařízení“ navrhovatel uvádí, že jím nabízené řešení předmětný požadavek zadavatele splňuje i bez použití přídavných olověných akumulátorů, neboť v opačném případě by se jednalo o nesplnění podmínek. Ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek není jakákoliv zmínka o nutnosti přidání olověných akumulátorů, čímž zadavatel dle názoru navrhovatele nerespektoval zásadu transparentnosti a uvedený nesprávný a neodůvodněný postup hodnotící komise mohl mít a měl vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Úřad se ani touto námitkou navrhovatele nezabýval, což navrhovatel opět považuje za důvod nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
10. K části odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se hodnocení nabídek podle kritéria „čas k přípravě měření“ navrhovatel uvedl, že hodnocení v rámci tohoto kritéria žádným způsobem nerozporoval, a tedy v jeho návrhu nejsou obsaženy žádné námitky, které by mohly být označeny za nedůvodné, jak to uvedl Úřad v napadeném rozhodnutí.
11. V případě hodnotícího kritéria „umožnění automatického zpracování snímků pomocí OCR algoritmů“ se Úřad v napadeném rozhodnutí dle názoru navrhovatele vůbec nezabýval jeho námitkou, že způsob, jakým bylo toto kritérium hodnoceno, vůbec neodpovídá povaze hodnoceného údaje, neboť hodnocená vlastnost, resp. způsob jejího splnění nelze považovat za takto jednoznačné a hodnotit buď splnila (100 bodů), nebo nesplnila (0 bodů), což však hodnotící komise vůbec nezohlednila.
12. Navrhovatel v rozkladu dále namítá, že hodnotící komise měla v souladu se zásadou transparentnosti ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek řádně objasnit případné nevyžádání si zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Navrhovatel nemůže přijmout zdůvodnění napadeného rozhodnutí, že posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny je v rukou hodnotící komise v podstatě bez jakékoliv možnosti následného přezkumu.
13. Navrhovatel v závěru rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadeného rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání a současně vyslovil závazný právní názor, na základě kterého bude Úřad povinen zrušit rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, nebo případně zrušit zadávací řízení z důvodů porušení zákona ze strany zadavatele, které podstatně ovlivnilo výběr nejvhodnější nabídky.

III. Řízení o rozkladu

14. K podanému rozkladu se dne 24.7.2007 vyjádřil zadavatel a konstatuje, že v něm nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti, které by měly vést ke změně napadeného rozhodnutí Úřadu.
15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru.

16. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 1.6.2007 č. j. S096/2007-00102/2007/550-ZH správní řízení zastavil, neboť neshledal porušení zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

IV. K námitkám rozkladu

Hodnocení nabídek v kritériu „úspěšnost identifikace registrační značky“

17. Navrhovatel v tomto bodě namítá, že se Úřad v napadeném rozhodnutí nezabýval podstatnou částí jeho námitek. Jedná se především o tvrzení navrhovatele, že ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek není patrné, z jakého důvodu byla nabídka vybraného uchazeče hodnocena jako nejvhodnější, dále pochybnost, zda a jakým způsobem byla hodnocena identifikace registrační značky i řidiče, a konečně i otázka navrhovatele, zda byla při testování každého přístroje měřena vždy totožná skupina vozidel a zda byl pořízen kontrolní soupis těchto vozidel.
18. K výše uvedenému uvádím, že při hodnocení nabídek podle tohoto kritéria každý hodnotitel vyplnil tabulku, obsaženou v „Dílčím protokolu o uživatelské zkoušce mobilních laserových měřičů rychlosti“ ze dne 2.2.2007, ve které vždy na základě svého subjektivního názoru křížkem označil, zda identifikace registrační značky a řidiče u konkrétního vozidla konkrétním měřičem proběhla úspěšně či neúspěšně. Z těchto dílčích výsledků pak byl vypočten průměrný počet úspěšných identifikací u každého měřiče a přiřazeno příslušné bodové ohodnocení, což zadavatel přehledně zaznamenal v „Závěrečném protokolu z uživatelské zkoušky mobilních laserových měřičů rychlosti“ rovněž ze dne 2.2.2007. Závěrečné výstupy tohoto protokolu jsou pak uvedeny ve Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 9.2.2007.
19. Z výše uvedeného je patrné, že zadavatel při posuzování nabídek podle tohoto subjektivního kritéria hodnocení zvolil takovou metodu, která zaručovala maximálně objektivizovaný výsledek hodnocení, když vycházel ze souhrnu subjektivních hodnocení poměrně velkého počtu deseti hodnotitelů. Subjektivní prvek volního rozhodování a posuzování, který se odehrává ve vědomí jednotlivých hodnotitelů a sám o sobě proto nemůže podléhat přezkumu ze strany Úřadu (jak mimo jiné vyplývá z dlouhodobé rozhodovací praxe Úřadu a správních soudů), tedy výrok hodnotitelů o tom, zda konkrétní identifikace registračního čísla a řidiče vozidla proběhla úspěšně či neúspěšně, byl postupem zadavatele v maximální možné míře objektivizován zprůměrnováním takto vzájemně nezávislých subjektivních hodnocení jednotlivých hodnotitelů. Celý postup je pak podrobně a přehledně patrný z výše uvedených dokladů, které tvoří součást dokumentace o zadání veřejné zakázky a navrhovatel měl možnost se s nimi seznámit např. v rámci nahlížení do správního spisu. Zadavatel tedy postupoval transparentně, jak správně konstatovalo napadené rozhodnutí.
20. Pokud pak navrhovatel namítá, že zadavatel nedostatečně zdůvodnil hodnocení nabídky vybraného uchazeče v tomto kritériu jako nejvhodnější, pak je třeba uvést, že jak bylo podrobně uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, toto hodnocení vyplývá z jednoduchého matematického součtu úspěšných identifikací a jeho slovní či jiné zdůvodňování proto postrádá smysl. Námitka netransparentnosti je tak v této souvislosti nedůvodná, stejně jako námitka nepřezkoumatelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále uvádím, že součástí dokumentace o zadání veřejné zakázky je „Seznam vozidel, které byly hodnoceny“ obsahující 100 položek, a tedy pokud

navrhovatel měl pochybnost ohledně existence takového seznamu, mohl se s ním seznámit opět, např. v rámci nahlížení do správního spisu. Stejně tak případná pochybnost, zda byla hodnocena identifikace registrační značky i řidiče, není důvodná, neboť jak vyplývá z výše uvedených hodnotících tabulek, hodnotitelé obě tyto skutečnosti posuzovali svým hodnocením úspěšné/neúspěšné. Z výše uvedených dokladů je rovněž jednoznačně patrný způsob, kterým hodnotící komise postupovala. Ze skutečnosti, že Úřad v odůvodnění výslovně nereagoval na tyto otázky navrhovatele, na které mohl navrhovatel získat odpověď v rámci standardních procesních úkonů během vedeného správního řízení, nelze dovozovat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí přehledně a přezkoumatelně popsal proces hodnocení ve vztahu k tomuto kritériu a reagoval na relevantní argumentaci navrhovatele, přičemž současně konstatoval, že je tato argumentace nedůvodná. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je proto v tomto bodě bezpředmětná.

Hodnocení nabídek v kritériu „celková hmotnost měřícího zařízení“

21. Navrhovatel v rozkladu opět namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť se Úřad dle názoru navrhovatele nezabýval námitkou, že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek není jakákoliv zmínka o nutnosti přidání olověných akumulátorů.
22. K tvrzení navrhovatele uvádím, že Úřad v napadeném rozhodnutí dostatečným a přezkoumatelným způsobem uvedl důvody, které vedly zadavatele k vážení navrhovatelem nabízeného přístroje včetně přídatných olověných akumulátorů. Současně Úřad konstatoval, že postup zadavatele byl v souladu se zákonem, když mimo jiné zdůraznil, že nabízený přístroj byl vážen v takovém stavu, v jakém odpovídal podmínkám zadání, tedy včetně přídatných akumulátorů, se kterými teprve splňoval požadavek zadavatele na minimálně 8 hodin nepřetržitého procesu. Námitka navrhovatele, že tyto skutečnosti nejsou výslovně uvedeny ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, není opodstatněná, neboť je zcela logické, že přístroj byl vážen včetně nezbytných doplňkových částí a pro výslovné uvedení této skutečnosti ve zprávě proto nebyl zvláštní důvod. Opomenutí této námitky v odůvodnění napadeného rozhodnutí tak nemá vliv na přezkoumatelnost rozhodnutí Úřadu.
23. Pro úplnost pak uvádím, že pokud by připojení těchto akumulátorů nebylo během uživatelské zkoušky potřeba, případně pokud by jejich potřeba byla vyvolána jakoukoli neodbornou manipulací s měřidly ze strany zadavatele, pak na tuto skutečnost mohl a měl upozornit přítomný zástupce navrhovatele, a nepochybně by pak tato skutečnost byla zmíněna ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek. Jak je však uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, součástí dokumentace o zadání veřejné zakázky je rovněž prohlášení zástupce navrhovatele, že hodnotící komise v průběhu uživatelské zkoušky postupovala podle jeho pokynů. Námitky rozkladu je proto v tomto bodě nutno rovněž označit za nedůvodné.

Hodnocení nabídek v kritériu „čas k přípravě měření“

24. Navrhovatel v rozkladu namítá, že hodnocení nabídek podle tohoto kritéria vůbec nerozporoval, a tedy mu není jasné, proč Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí označuje námitku navrhovatele v tomto bodě za nedůvodnou.

25. K tomu pouze uvádím, že Úřad v rámci přezkumu postupu zadavatele při hodnocení nabídek posuzoval správnost jeho kroků komplexně, a tedy i v rámci předmětného hodnotícího kritéria, přičemž žádnou z námitek navrhovatele neshledal jako důvodnou. Je pravda, že ve vztahu k předmětnému hodnotícímu kritériu je nadbytečné konstatovat nedůvodnost návrhu, respektive námitek navrhovatele, avšak toto nedopatření nemá vliv na věcnou správnost závěrů napadeného rozhodnutí.

Hodnocení nabídek v kritériu „umožnění automatického zpracování snímků pomocí OCR algoritmu“

26. Navrhovatel namítá, že se Úřad nezabýval jeho námitkou ohledně skutečnosti, že tuto hodnocenou vlastnost nelze posuzovat způsobem splnil/nesplnil.
27. K tomu uvádím, že tvrzení navrhovatele nevylučuje ani způsob hodnocení, který provedl zadavatel, neboť pokud je možno nějakou vlastnost hodnotit škálou, tedy nikoli pouze způsobem splnil/nesplnil, pak je bezesporu možné tuto vlastnost hodnotit i maximálním počtem bodů, když maximálním možným způsobem vyhovuje požadavkům hodnotícího. V postupu zadavatele tedy již z toho důvodu nelze spatřovat nelogičnost, či snad dokonce nesprávnost, a tedy nezákonnost. Současně je možno konstatovat, jak již Úřad uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že zadavatel hodnotil předmětnou vlastnost zcela v souladu se zněním zadávacích podmínek, přičemž již z těchto podmínek bylo zřejmé, že akcentuje především skutečnost, že nabízený měřič umožní automatické zpracování snímků pomocí OCR algoritmu, a nikoliv to, v jaké kvalitě či jaké další vlastnosti a funkcionalitě bude toto „umožnění“ zadavateli poskytovat. Námitky navrhovatele proto v tomto bodě rovněž považuji za bezpředmětné a plně se ztotožňuji s odůvodněním napadeného rozhodnutí.

K otázce posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny

28. Navrhovatel zastává názor, že pokud zadavatel neposoudí některou nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou ve smyslu § 77 zákona a nevyžádá si její zdůvodnění, je povinen v zájmu transparentnosti zadávacího řízení toto své rozhodnutí zdůvodnit ve zprávě o posouzení a hodnocení.
29. K tomu pouze uvádím, že Úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí otázkou navrhovatelem namítané mimořádně nízké nabídkové ceny zabýval vyčerpávajícím způsobem a na toto odůvodnění proto v plné míře odkazují. Navrhovatel zde konstruuje povinnost zadavatele, která však nevyplývá z § 77 zákona, ani z žádného dalšího ustanovení zákona. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky může být v souvislosti s mimořádně nízkou nabídkovou cenou pouze vodítkem, ale nikoliv jakkoli závazným měřítkem, a proto pokud zadavatel neshledal nabídkové ceny jako mimořádně nízké, postupoval zcela transparentně a v souladu se zákonem, když se touto otázkou dále nezabýval a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek se k ní žádným způsobem nevyjádřil. Námitky navrhovatele jsou proto v tomto bodě rovněž bezpředmětné.

V. Závěr

30. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných

souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

31. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika, Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
2. LAVET, s. r. o., se sídlem Na bitevní pláni 1419/21, 140 00 Praha 4
3. ATS – TELCOM PRAHA a. s., se sídlem Trojská 195/88, 171 00 Praha 7
4. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce